Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (veľká komora)

zo 14. októbra 2014*

„Odvolanie — Spoločná rybárska politika — Kvóty na rybolov — Mimoriadne opatrenia Komisie — Mimozmluvná zodpovednosť Únie — Článok 340 druhý odsek ZFEÚ — Podmienky — Skutočná a určitá škoda — Subjektívne práva na rybolov“

Vo veci C-611/12 P,

ktorej predmetom je odvolanie podľa článku 56 Štatútu Súdneho dvora Európskej únie, podané 27. decembra 2012,

Jean-François Giordano, bydliskom v Sète (Francúzsko), v zastúpení: D. Rigeade a A. Scheuer, avocats,

odvolateľ,

ďalší účastník konania:

Európska komisia, v zastúpení: A. Bouquet a D. Nardi, splnomocnení zástupcovia,

žalovaná v prvostupňovom konaní,

SÚDNY DVOR (veľká komora),

v zložení: predseda V. Skouris, podpredseda K. Lenaerts, predsedovia komôr A. Tizzano, R. Silva de Lapuerta, C. Vajda, S. Rodin, sudcovia A. Rosas, E. Juhász, A. Borg Barthet, J. Malenovský, E. Levits (spravodajca), J. L. da Cruz Vilaça a F. Biltgen,

generálny advokát: P. Cruz Villalón,

tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteľom na písomnú časť konania,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 20. marca 2014,

vyhlásil tento

* Jazyk konania: francúzština.

Rozsudok

1 Svojím odvolaním sa pán Giordano dožaduje zrušenia rozsudku Všeobecného súdu Európskej únie Giordano/Komisia (T-114/11, EU:T:2012:585, ďalej len „napadnutý rozsudok“), ktorým tento súd zamietol jeho žalobu o náhradu škody údajne utrpenej z dôvodu prijatia nariadenia Komisie (ES) č. 530/2008 z 12. júna 2008, ktorým sa ustanovujú núdzové opatrenia, pokiaľ ide o lov tuniaka modroplutvého plavidlami s kruhovými záťahovými sieťami v Atlantickom oceáne na východ od 45 ° západnej dĺžky a v Stredozemnom mori (Ú. v. EÚ L 155, s. 9).

Právny rámec

2 Nariadenie Rady (ES) č. 2371/2002 z 20. decembra 2002 o ochrane a trvalo udržateľnom využívaní zdrojov rybného hospodárstva v rámci spoločnej politiky v oblasti rybolovu (Ú. v. EÚ L 358, s. 59; Mim. vyd. 04/005, s. 460) má za cieľ zaviesť viacročný prístup k rybnému hospodárstvu s cieľom zabezpečiť dlhodobú životaschopnosť tohto odvetvia.

3 Článok 7 nariadenia č. 2371/2002 s názvom „Mimoriadne opatrenia Komisie“ uvádza:

„1. Ak existuje dôkaz o vážnom ohrození zachovania živých vodných zdrojov alebo morských ekosystémov rybárskymi činnosťami, ktoré si vyžadujú podniknutie okamžitých krokov, Komisia môže rozhodnúť na odôvodnenú žiadosť členského štátu alebo z vlastnej iniciatívy o mimoriadnych opatreniach, ktoré môžu trvať najviac šesť mesiacov. Komisia môže prijať nové rozhodnutie o predĺžení mimoriadnych opatrení nanajvýš na ďalších šesť mesiacov.

2. Členský štát oznámi žiadosť súčasne Komisii, ostatným členským štátom a príslušným regionálnym poradným radám. Tie môžu predložiť svoje písomne pripomienky Komisii do piatich pracovných dní od prijatia žiadosti.

Komisia prijme rozhodnutie do 15 pracovných dní od prijatia žiadosti uvedenej v odseku 1.

3. Mimoriadne opatrenia nadobúdajú účinnosť okamžite. Oznámia sa príslušným členským štátom a uverejnia sa v úradnom vestníku.

4. Príslušné členské štáty môžu postúpiť rozhodnutie prijaté Komisiou Rade do 10 pracovných dní od prijatia oznámenia.

5. Rada rozhodujúca kvalifikovanou väčšinou môže prijať odlišné rozhodnutie do jedného mesiaca od prijatia postúpeného rozhodnutia.“

4 Článok 20 nariadenia č. 2371/2002 s názvom „Prideľovanie príležitostí na rybolov“ stanovuje:

„1. Rada rozhodujúca kvalifikovanou väčšinou na návrh Komisie rozhodne o limitoch pre úlovky a/alebo výlov a o rozdelení príležitostí na rybolov medzi členské štáty, ako aj o podmienkach súvisiacich s týmito limitmi. Príležitosti na rybolov sa rozdelia medzi členské štáty takým spôsobom, aby sa pre každý členský štát zabezpečila relatívna stabilita rybárskych činností pre každý druh rýb alebo pre každú oblasť rybolovu.

2. Keď Komisia stanoví nové príležitosti na rybolov, Rada rozhodne o rozdelení týchto príležitostí, berúc do úvahy záujmy každého členského štátu.

3. Každý členský štát rozhodne o spôsobe rozdelenia príležitostí na rybolov priznaných tomuto členskému štátu v súlade s právom spoločenstva medzi lode plaviace sa pod jeho vlajkou. O spôsobe rozdelenia informuje Komisiu.

4. Rada stanoví príležitosti na rybolov, ktoré sú vo vodách spoločenstva k dispozícii pre tretie krajiny a pridelí tieto príležitosti každej tretej krajine.

5. Členské štáty si môžu po oznámení Komisii medzi sebou vymeniť všetky alebo časť príležitostí na rybolov, ktoré im boli pridelené.“

5 V tomto kontexte sa prijalo nariadenie Rady (ES) č. 40/2008 zo 16. januára 2008, ktorým sa na rok 2008 stanovujú rybolovné možnosti a súvisiace podmienky pre určité populácie rýb a zoskupenia populácií rýb uplatniteľné vo vodách Spoločenstva a pre plavidlá Spoločenstva vo vodách, v ktorých sa vyžaduje obmedzovanie výlovu (Ú. v. EÚ L 19, s. 1).

6 Tieto obmedzenia a množstvá boli zmenené nariadením Komisie (ES) č. 446/2008 z 22. mája 2008, ktorým sa v roku 2008 podľa článku 21 ods. 4 nariadenia Rady (EHS) č. 2847/93, ktorým sa zriaďuje kontrolný systém spoločnej politiky rybolovu, upravujú určité kvóty na tuniaka modroplutvého (Ú. v. EÚ L 134, s. 11).

7 Podľa článku 7 nariadenia č. 2371/2002 Komisia 12. júna 2008 prijala nariadenie č. 530/2008.

8 Odôvodnenie 6 nariadenia č. 530/2008 stanovuje:

„Údaje, ktoré má Komisia k dispozícii, ako aj informácie, ktoré získali jej inšpektori v priebehu misií v dotknutých členských štátoch, ukazujú, že možnosti lovu tuniaka modroplutvého v Atlantickom oceáne na východ od 45 ° západnej dĺžky a v Stredozemnom mori plavidlami s kruhovými záťahovými sieťami plaviacimi sa pod vlajkou Grécka, Francúzska, Talianska, Cypru a Malty alebo zaregistrovanými v týchto štátoch sa budú považovať za vyčerpané od 16. júna 2008 a možnosti lovu rovnakej populácie plavidlami s kruhovými záťahovými sieťami plaviacimi sa pod španielskou vlajkou alebo zaregistrovanými v Španielsku sa budú považovať za vyčerpané od 23. júna 2008.“

9 Článok 1 uvedeného nariadenia stanovuje:

„Lov tuniaka modroplutvého v Atlantickom oceáne na východ od 45 ° západnej dĺžky a v Stredozemnom mori plavidlami s kruhovými záťahovými sieťami plaviacimi sa pod vlajkou Grécka, Francúzska, Talianska, Cypru a Malty alebo zaregistrovanými v týchto štátoch sa zakazuje od 16. júna 2008.

Od rovnakého dátumu sa zakazuje uchovávať na palube, umiestňovať do klietok na výkrm alebo chov a vykonávať prekládku, prevoz alebo vykládku takýchto úlovkov tuniaka modroplutvého vylovených týmito plavidlami.“

10 Článok 2 toho istého nariadenia znie:

„Lov tuniaka modroplutvého v Atlantickom oceáne na východ od 45 ° západnej dĺžky a v Stredozemnom mori plavidlami s kruhovými záťahovými sieťami plaviacimi sa pod španielskou vlajkou alebo zaregistrovanými v Španielsku sa zakazuje od 23. júna 2008.

Od rovnakého dátumu sa zakazuje uchovávať na palube, umiestňovať do klietok na výkrm alebo chov a vykonávať prekládku, prevoz alebo vykládku takýchto úlovkov tuniaka modroplutvého vylovených týmito plavidlami.“

11 Článok 3 nariadenia č. 530/2008 stanovuje:

„1. S výhradou odseku 2 od 16. júna 2008 prevádzkovatelia Spoločenstva nebudú akceptovať vykládku, umiestňovanie do klietok na výkrm alebo chov a prekládku vo vodách alebo prístavoch Spoločenstva úlovkov tuniaka modroplutvého plavidiel s kruhovými záťahovými sieťami z Atlantického oceána na východ od 45 ° západnej dĺžky a zo Stredozemného mora.

2. Vykládka, umiestňovanie do klietok na výkrm alebo chov a prekládka vo vodách alebo prístavoch Spoločenstva úlovkov tuniaka modroplutvého plavidiel s kruhovými záťahovými sieťami plaviacich sa pod španielskou vlajkou alebo zaregistrovaných v Španielsku z Atlantického oceána na východ od 45 ° západnej dĺžky a zo Stredozemného mora sa povoľuje do 23. júna 2008.“

Skutkové okolnosti

12 Pán Giordano je vlastníkom plavidla „Janvier Giordano“ s kruhovými záťahovými sieťami, ktoré sa plaví pod francúzskou vlajkou a využíva sa na rybolov v Stredozemnom mori.

13 Na základe právnych predpisov Únie mala Francúzska republika na rok 2008 kvótu 4 164 ton na lov tuniaka modroplutvého, z ktorej 90 % pripadalo na plavidlá s kruhovými záťahovými sieťami plaviacimi sa pod francúzskou vlajkou a prevádzkovanými v Stredozemnom mori.

14 V tomto kontexte rozhodnutím zo 16. apríla 2008 francúzske ministerstvo pôdohospodárstva a rybolovu vystavilo odvolateľovi osobitné povolenie na rybolov, ktoré ho oprávňovalo na lov, uchovávanie, prekládku, prevoz, vykládku, skladovanie a predaj tuniaka modroplutvého zo Stredozemného mora v rozsahu príležitostí na rybolov, ktoré mu boli poskytnuté vo forme individuálnej kvóty 132,02 tony. Povolenie bolo platné od 1. apríla 2008 do 30. júna 2008.

15 V nadväznosti na prijatie nariadenia č. 530/2008 zakazujúceho lov tuniaka modroplutvého v Stredozemnom mori sa rybolovná sezóna na tuniaka modroplutvého 16. júna 2008 prerušila a rybolovné povolenie žalobcu bolo zrušené rozhodnutím prefekta regiónu Languedoc-Roussillon zo 16. júna 2008, ktorým sa vykonáva uvedené nariadenie.

16 Pán Giordano začal pred francúzskymi správnymi súdmi konanie o zrušenie uvedeného rozhodnutia. Tribunal administratif de Montpellier (Správny súd, Montpellier) a rovnako tiež Cour administrative d'appel de Marseille (Odvolací správny súd, Marseille) zamietli návrh na zrušenie s odôvodnením, že zakazujúce opatrenie vyplývalo z nariadenia č. 530/2008, a nie z rozhodnutia prefekta regiónu Languedoc-Roussillon.

17 Rozsudkom AJD Tuna (C-221/09, EU:C:2011:153) Súdny dvor rozhodol, že nariadenie č. 530/2008 je neplatné, pretože vzhľadom na to, že bolo prijaté na základe článku 7 ods. 1 nariadenia č. 2371/2002, zákazy, ktoré stanovilo, nadobúdali, pokiaľ ide o plavidlá s kruhovými záťahovými sieťami plaviace sa pod španielskou vlajkou alebo plavidlá zaregistrované v tomto členskom štáte a prevádzkovateľov Spoločenstva, ktorí s nimi uzatvorili zmluvy, účinnosť od 23. júna 2008, zatiaľ čo tieto zákazy, pokiaľ ide o plavidlá s kruhovými záťahovými sieťami plaviace sa pod vlajkou Grécka, Francúzska, Talianska, Cypru, ako aj Malty alebo plavidlá zaregistrované v týchto členských štátoch a prevádzkovateľov Spoločenstva, ktorí s týmito plavidlami uzatvorili zmluvy, nadobúdali účinnosť od 16. júna 2008, pričom toto rozdielne zaobchádzanie nebolo objektívne odôvodnené.

Konanie pred Všeobecným súdom

18 Návrhom doručeným do kancelárie Všeobecného súdu 25. februára 2011 pán Giordano podal žalobu o mimozmluvnú zodpovednosť Európskej únie, ktorou požadoval náhradu škody utrpenej z dôvodu prijatia nariadenia č. 530/2008.

19 Po tom, čo v bode 12 napadnutého rozsudku pripomenul ustálenú judikatúru, podľa ktorej vznik mimozmluvnej zodpovednosti Únie za protiprávne konanie jej orgánov je podmienený naplnením všetkých podmienok, Všeobecný súd sa rozhodol skúmať v prvom rade, či žalobca preukázal, že škoda, ktorej sa dovoláva, bola skutočná.

20 Všeobecný súd teda v bode 18 napadnutého rozsudku rozhodol, že kvóty neudeľujú rybárom žiadnu záruku možnosti výlovu celej kvóty, ktorá im bola pridelená, keďže kvóta predstavuje len teoretický limit maximálneho úlovku, ktorý nemá byť v žiadnom prípade prekročený.

21 Preto Všeobecný súd rozhodol, že keďže žalobca sa obmedzil na to, že uvádzal, že zákaz rybolovu nariadený podľa ustanovení nariadenia č. 530/2008 mu neumožňoval vykonávať jeho činnosť počas obdobia plynúceho od 16. júna do 30. júna 2008, škoda, ktorej sa dovolával, nebola skutočná.

22 V dôsledku toho zamietol žalobu podanú žalobcom a zaviazal ho na náhradu trov konania.

Konanie pred Súdnym dvorom a návrhy účastníkov konania

23 Odvolateľ navrhuje, aby Súdny dvor:

— zrušil napadnutý rozsudok,

— určil, že prijatie nariadenia č. 530/2008 mu spôsobilo škodu, ktorú možno nahradiť,

— zaviazal Komisiu, aby mu uhradila sumu 542 594 eur ako náhradu škody a

— zaviazal Komisiu na náhradu trov odvolacieho konania a konania na prvom stupni.

24 Komisia navrhuje, aby Súdny dvor:

— zamietol odvolanie ako neprípustné,

— subsidiárne zamietol odvolanie ako nedôvodné,

— subsidiárne v druhom rade zamietol žalobu o neplatnosť a

— zaviazal odvolateľa na náhradu trov odvolacieho konania a konania na prvom stupni.

O odvolaní

Argumentácia účastníkov konania

25 Svojím prvým odvolacím dôvodom odvolateľ uvádza, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď v bodoch 17 až 22 napadnutého rozsudku rozhodol, že mimozmluvná zodpovednosť Únie za protiprávne konanie nemôže vzniknúť, pretože uvádzaná škoda nie je skutočná a určitá.

26 Prvou časťou tohto odvolacieho dôvodu žalobca uvádza, že Všeobecný súd si v bodoch 17 až 19 napadnutého rozsudku zamenil určitosť škody s určením jej výšky.

27 Na jednej strane skutočná a určitá povaha uvádzanej škody vyplýva zo skutočnosti, že podľa prijatia nariadenia č. 530/2008 bol povinný prerušiť svoju činnosť rybolovu pred obvyklým ukončením rybolovnej sezóny a, na druhej strane, určenie výšky škody sa vykonalo nevyhnutne v hypotetickom rámci, keďže množstvo rýb, ktoré žalobca mohol dosiahnuť, nemohlo byť známe.

28 Druhou časťou svojho prvého odvolacieho dôvodu odvolateľ uvádza, že utrpel neobvyklú a osobitnú ujmu. Neobvyklá povaha ujmy bola spojená so skutočnosťou, že jej výška zodpovedala polovici očakávaného obratu, zatiaľ čo škoda bola osobitná v rozsahu, v akom sa týka iba určitého množstva členov kolektívu.

29 Komisia po prvé uvádza, že prvý žalobný dôvod musí byť zamietnutý ako neprípustný, pretože posúdenie existencie skutočnej a určitej škody predstavuje skutkové posúdenie, ktoré sa vymyká právnemu preskúmaniu vykonávanému Súdnym dvorom.

30 Po druhé Komisia zastáva názor, že prvý odvolací dôvod nie je dôvodný.

Posúdenie Súdnym dvorom

O prípustnosti

31 Pokiaľ ide o prvú časť odvolacieho dôvodu, tento je prípustný v rozsahu, v akom je Súdny dvor odvolateľom vyzvaný vysloviť sa k existencii nesprávneho právneho posúdenia, ktorého sa dopustil Všeobecný súd pri kvalifikácii uvádzanej škody ako škody skutočnej a určitej v rámci vzniku mimozmluvnej zodpovednosti Únie (pozri v tomto zmysle rozsudky Archer Daniels Midland/Komisia, C-510/06 P, EU:C:2009:166, bod 105, a Komisia/Schneider Electric, C-440/07 P, EU:C:2009:459, bod 191).

32 Preto vo vzťahu k tejto prvej časti treba námietku neprípustnosti vznesenú Komisiou zamietnuť.

33 Pokiaľ ide o druhú časť prvého odvolacieho dôvodu, treba konštatovať, že tá nespĺňa požiadavky prípustnosti odvolania, keďže uvádzaním radu tvrdení s cieľom preukázať, že utrpel neobvyklú a osobitnú ujmu, odvolateľ v podstate smeruje len k opätovnému preskúmaniu žaloby podanej na Všeobecný súd (pozri v tomto zmysle rozsudky Interporc/Komisia, C-41/00 P, EU:C:2003:125, bod 16, ako aj Reynolds Tobacco a i./Komisia, C-131/03 P, EU:C:2006:541, bod 50).

34 Túto časť je preto potrebné zamietnuť ako neprípustnú.

O veci samej

35 Podľa ustálenej judikatúry vznik mimozmluvnej zodpovednosti Únie v zmysle článku 340 druhého odseku ZFEÚ je podriadený splneniu súboru podmienok, a to nezákonnosti konania vytýkaného inštitúciám Únie, existencie škody a existencie príčinnej súvislosti medzi namietaným konaním inštitúcie a uvádzanou škodou (rozsudok Agraz a i./Komisia, C-243/05 P, EU:C:2006:708, bod 26 a citovaná judikatúra).

36 Podmienka, ktorá sa týka skutočnej povahy škody, vyžaduje, aby škoda, ktorej náhrada sa žiada, bola skutočná a určitá, čo má preukázať odvolateľ (rozsudok Agraz a i./Komisia, EU:C:2006:708, bod 27 a citovaná judikatúra).

37 V prejednávanej veci Všeobecný súd zastával v bodoch 17 až 19 napadnutého rozsudku názor, že škoda uvádzaná žalobcom spočívala v časti jeho individuálnej kvóty neulovenej a nepredanej v dôsledku zákazu rybolovu tuniaka modroplutvého od 16. júna 2008, a teda odrážala iba hypotetickú situáciu a nemožno ju považovať za skutočnú a určitú.

38 Konkrétnejšie Všeobecný súd konštatoval, že pridelenie kvót neudeľuje odvolateľovi žiadnu záruku možnosti výlovu celej jeho kvóty, keďže kvóta predstavuje teoretický limit maximálneho úlovku a že v žiadnom prípade nemožno vylúčiť, že ak by aj žalobca mohol loviť až do 30. júna 2008, nedosiahol by svoju kvótu z dôvodov nezávislých od jeho vôle.

39 Treba však konštatovať, že tým, že Všeobecný súd postupoval takto, dopustil sa nesprávneho právneho posúdenia.

40 Konkrétne tým, že sa obmedzil, ako vyplýva z bodu 18 napadnutého rozsudku, na uvedenie mylnej povahy predpokladu, podľa ktorého odvolateľ disponoval právom na rybolov a nevyhnutne by vyčerpal svoju kvótu, sa Všeobecný súd dopustil nesprávneho právneho posúdenia pri skúmaní podmienky týkajúcej sa škody. Na jednej strane existencia práva priznaného jednotlivcom právnym predpisom nesúvisí so skutočnou povahou uvádzanej škody, ale predstavuje podmienku, ktorej je podriadené konštatovanie dostatočne závažného porušenia takéhoto predpisu zo strany inštitúcie Únie, pre založenie mimozmluvnej zodpovednosti Únie. Na druhej strane zamietnutie zo strany Všeobecného súdu tézy odvolateľa, podľa ktorej by vyčerpal svoju kvótu, je relevantné len na účely posúdenia rozsahu uvádzanej škody, ale nie pre samotnú existenciu takejto škody, určitosť ktorej nie je spochybnená neurčitosťou, pokiaľ ide o jej presný rozsah (pozri v tomto zmysle rozsudok Agraz a i./Komisia, EU:C:2006:708, bod 36).

41 Preto bez toho, aby bolo potrebné rozhodovať o ostatných odvolacích dôvodoch, napadnutý rozsudok treba zrušiť.

O žalobe pred Všeobecným súdom

42 V súlade s článkom 61 prvým odsekom druhou vetou Štatútu Súdneho dvora Európskej únie môže tento súd v prípade zrušenia napadnutého rozsudku vydať konečný rozsudok sám, ak to stav konania dovoľuje.

43 V prejednávanej veci Súdny dvor zastáva názor, že stav konania vo veci žaloby o náhradu škody, ktorú podal pán Giordano pred Všeobecným súdom dovoľuje, aby sám vydal konečný rozsudok.

44 Ako bolo pripomenuté v bode 35 tohto rozsudku, vznik mimozmluvnej zodpovednosti Únie je podriadený splneniu viacerých podmienok. Medzi nimi figuruje, pokiaľ ide o nezákonnosť právneho aktu, dostatočne závažné porušenie právneho predpisu, ktorého predmetom je udelenie práv jednotlivcom (rozsudok Komisia/Schneider Electric, EU:C:2009:459, bod 160).

45 V prejednávanej veci pán Giordano po prvé uvádza, že Komisia porušila článok 7 ods. 1 nariadenia č. 2371/2002, keď prijala nariadenie č. 530/2008, hoci nemala dôkazy o prekročení kvóty za rok 2008 plavidlami plaviacimi sa pod francúzskou vlajkou.

46 V tejto súvislosti treba poznamenať, že toto tvrdenie vychádza z predpokladu, podľa ktorého si prijatie mimoriadnych opatrení zo strany Komisie vyžaduje dôkaz o skutočnom prekročení pridelenej kvóty. Takýto predpoklad je však nesprávny. Podľa znenia samotného článku 7 ods. 1 nariadenia č. 2371/2002 Komisia môže stanoviť takéto opatrenia od momentu, keď existuje dôkaz o „vážnom ohrození zachovania živých vodných zdrojov alebo morských ekosystémov rybárskymi činnosťami, ktoré si vyžadujú podniknutie okamžitých krokov“ bez toho, aby bolo potrebné vyčkať na prekročenie pridelenej kvóty. Ako poznamenal Súdny dvor v bodoch 63 až 65 rozsudku AJD Tuna

(EU:C:2011:153), rôzne odôvodnenia nariadenia č. 530/2008 obsahujú súhrn údajov, ktorých správnosť pán Giordano nespochybnil, ktoré dostatočne preukazujú, že takéto vážne ohrozenie v danom prípade existovalo.

47 Po druhé pán Giordano uvádza, že prijatie nariadenia č. 530/2008 malo za dôsledok obmedzenie jeho činnosti, nezlučiteľné s jeho právom na výkon a na prevádzkovanie jeho zárobkovej činnosti, tak ako sú zaručené článkom 15 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „Charta“), ako aj s jeho vlastníckym právom zaručeným článkom 17 prvým odsekom Charty.

48 V tejto súvislosti treba zdôrazniť, že skutočnosť, že niekto je držiteľom práva na rybolov, ako aj kvóty pridelenej príslušným členským štátom na rybolovnú sezónu nemôže, v rozpore s tým, čo uvádza pán Giordano, udeľovať tejto osobe právo môcť vyčerpať svoju kvótu za každých okolností.

49 Treba tiež pripomenúť, že ako Súdny dvor rozhodol, slobodný výkon zárobkovej činnosti nie je absolútnou výsadou, ale musí sa posudzovať vo vzťahu k jeho úlohe v spoločnosti (pozri v tomto zmysle rozsudok FIAMM a i./Rada a Komisia, EU:C:2008:476, bod 183 a citovaná judikatúra). Podľa článku 52 ods. 1 Charty výkon tejto slobody možno obmedziť, pokiaľ sú obmedzenia ustanovené zákonom a rešpektujúc zásadu proporcionality, sú potrebné a skutočne spĺňajú ciele všeobecného záujmu uznané Úniou alebo potrebu chrániť práva a slobody ostatných (pozri v tomto zmysle rozsudok Digital Rights Ireland a i., C-293/12 aC-594/12, EU:C:2014:238, bod 38).

50 V prejednávanej veci nariadenie č. 530/2008 nesporne zodpovedá cieľu všeobecného záujmu, ktorý sleduje Únia, a to cieľu predísť podľa článku 7 ods. 1 nariadenia č. 2371/2002 vážnemu ohrozeniu zachovania a obnovy populácií tuniaka modroplutvého vo východnom Atlantiku a v Stredozemnom mori. Okrem toho, ako vyplýva z bodov 77 až 85 rozsudku AJD Tuna (EU:C:2011:153), treba konštatovať, že opatrenia zakazujúce rybolov uvedené v predmetnom nariadení č. 530/2008 nie sú zjavne neprimerané v porovnaní s tým, čo je potrebné na dosiahnutie tohto cieľa všeobecného záujmu, a zdajú sa teda v súlade so zásadou proporcionality.

51 Po tretie pán Giordano uvádza, že prijatie nariadenia č. 530/2008 porušilo zásady právnej istoty a legitímnej dôvery, keďže toto nariadenie ukončilo rybolovnú sezónu tuniaka modroplutvého od 16. júna 2008, hoci tento rybolov bol pôvodne vo Francúzsku povolený až do 30. júna 2008.

52 Ako však už Súdny dvor uviedol, možnosť prijať opatrenia, ktoré ukončia rybolovnú sezónu pred obvyklým dátumom, je stanovená najmä v článku 7 ods. 1 a článku 26 ods. 4 nariadenia č. 2371/2002 (rozsudok AJD Tuna, EU:C:2011:153, bod 75). Prevádzkovatelia Spoločenstva, ktorých predmet činnosti spočíva v love tuniaka modroplutvého, sa teda nemôžu dovolávať uplatnenia zásady právnej istoty alebo ochrany legitímnej dôvery, pretože sú schopní predvídať možnosť prijatia takých opatrení (pozri v tomto zmysle rozsudok AJD Tuna, EU:C:2011:153, bod 75).

53 Z vyššie uvedených úvah vyplýva, že pán Giordano nepreukázal existenciu dostatočne závažného porušenia právneho predpisu, ktorého predmetom je udelenie práv jednotlivcom.

54 Keďže jedna z podmienok vzniku zodpovednosti Únie nie je splnená, žalobu treba zamietnuť ako nedôvodnú bez toho, aby bolo potrebné skúmať, či sú v danom prípade splnené ostatné podmienky.

O trovách

55 Podľa článku 184 ods. 2 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora, ak je odvolanie dôvodné a Súdny dvor sám rozhodne s konečnou platnosťou vo veci samej, potom rozhodne aj o trovách konania. Podľa článku 138 ods. 2 tohto rokovacieho poriadku uplatniteľného na základe jeho článku 184 ods. 1 na konanie o odvolaní, ak je viac účastníkov konania, ktorí vo veci nemali úspech, Súdny dvor medzi nich rozdelí náhradu trov konania.

56 Keďže odvolaniu, ktoré podal pán Giordano, sa vyhovelo, ale jeho žaloba o náhradu škody bola zamietnutá, pán Giordano a Komisia znášajú svoje vlastné trovy konania.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (veľká komora) rozhodol a vyhlásil:

1. **Rozsudok Všeobecného súdu Európskej únie Giordano/Komisia (T-114/11, EU:T:2012:585) sa zrušuje.**

2. **Žaloba o náhradu škody, ktorú podal Jean-François Giordano vo veci T-114/11, sa zamieta.**

3. **Jean-François Giordano a Európska komisia znášajú svoje vlastné trovy konania.**

Podpisy